

man tror, at det skriftlige kan erstatte det personlige Sammenspil. Den Omstændighed, at der skal skrives i større eller mindre Udstrækning mellem de forskellige indenfor en Organisation, indenfor en Foretning, er i Virkeligheden et Symptom paa, at det Tidspunkt nærmer sig, da en yderligere Decentralisation er nødvendig. Det personlige Sammenspil mellem de forskellige Faktorer bør bevares, selv om Virksomheden bliver nok saa stor, og det kan bevares, naar man vil bruge de Midler, man har dertil, nemlig at dele Myndigheden og Magten ud til sine underordnede.

Det Lovforslaget tilsigter, er en saadan Fastholden af det personlige Sammenspil mellem de forskellige Faktorer indenfor Statsbaneledelsen. Man udskyder det ministerielle Departement for at tilvejebringe Muligheden af et personligt Sammenspil mellem Ministeren og Generaldirektøren, man ansætter Distriktscheferne og lader Afdelingscheferne bortfalde som særlige Instanser, for at det personlige Sammenspil mellem Generaldirektøren og Distriktscheferne kan finde Sted, og man ansætter Sektionsledere, for at ogsaa den mere lokale Ledelse kan foregaa under de samme Former. Man maa jo huske, at ved denne Decentralisering af Ledelsen opnaar man at give hver enkelt af de overordnede Personer et langt mindre Omraade at virke paa, end de nu har. Der bliver et langt mindre Arbejdsstof for hver især af de overordnede Personer. Lovforslagets Vedtagelse vil efter min Opfattelse for Ministeren give en betydelig Aflastning, og for Generaldirektøren er det klart, at den Omstændighed, at Distriktscheferne paatager sig Afgørelsen af et stort Antal Sager, maa frigøre hans personlige Arbejdskraft, ligesom yderligere Sektionslederne, naar de udstyres med fornøden Myndighed, vil kunne frigøre Distriktscheferne for at træffe en stor Del Afgørelser, hvilket ogsaa vil aflaste disses Arbejdskraft. Jeg tror i det hele, at man ved den foreslaaede Ordning vil naa til en personlig Meningsudveksling mellem de forskellige Led indenfor Statsbanernes Styrelse, som man ikke har nogen Forestilling om i dette Øjeblik, hvor alting er skriftligt fra øverst til nederst.

Valdemar Olsen: Det Spørgsmaal, jeg før tillod mig at stille til den højtærede Minister angaaende Ændringsforslag Nr. 14, har den højtærede Minister sikkert misforstaaet. Den højtærede Minister svarer

nemlig, at Ændringen betyder en Forbedring for Personalet. Det tvivler jeg ikke om, men det var ikke det, jeg spurgte om. Ændringsforslag Nr. 14 gaar ud paa, at Forfremmelser saavel som Afskedigelser af ansatte uden Ansøgning ikke kan foretages af lavere Myndigheder end Generaldirektøren, og det, jeg spurgte om, var, om det var Meningen med denne Ændring, at ogsaa lavere Myndigheder end Generaldirektøren skulde kunne foretage Forfremmelser, naar der forelaa Ansøgning, med andre Ord, om vi skulde ind paa noget nyt, eller om det skulde blive ved det gamle Forhold, som er, at Forfremmelser kun kan foretages af Statsbanernes øverste Ledelse, altsaa efter Lovforslaget af Generaldirektøren. Jeg henstiller endnu en Gang til den højtærede Minister at svare mig herpaa.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg mente med min summariske Sætning at udtrykke, at Forholdet ikke blot er det, at der ikke røres ved det nuværende Forhold, men at for saa vidt angaar Forfremmelser og Afskedigelser uden Ansøgning, vil yderligere Myndigheden blive tillagt Generaldirektøren alene. Det ærede Medlem skal ikke lægge nogen Vægt paa — der er ikke nogen Faldgrube i det —, at der staar „uden Ansøgning“. Det skal ikke gaa paa Ordet Forfremmelse. Meningen er, at Forfremmelser overhovedet kun kan foretages af Generaldirektøren.

N. C. Jensen: Den saglige Debat, der er ført, særlig imellem det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Jensen-Sønderup) som Ordfører for Mindretallet og Ministeren, tror jeg vil bidrage til at klare de Standpunkter, som Flertallet og Mindretallet har indtaget. Jeg tror, at det ærede Medlem ved sine Udtalelser har klarlagt Mindretallets Standpunkt paa en Maade, som man nok i Fremtiden skal komme til at erkende var rigtig og god. Man kan naturligvis disputere om, hvorvidt Mindretallets Standpunkt er det rette og det bedste, eller om Flertallets er det, men det faar Fremtiden afgøre.

Jeg slutter mig fuldt ud til de Udtalelser, som det ærede Medlem for Odense Amt 8de Valgkreds har fremsat, og naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, at et Mindretal, som man vil se i Betænkningen, har fastholdt det Ønske, der